

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1561. usque ad annum 1562

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118596

§. 77. Distributiones quotidianæ pro Canonicis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66624](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66624)

nisi in Sessione vigesima prima fuit ^{Sæcul. XVI.}
decisa. ^{A. C 1562.}

§. LXXVII.

*Distributiones quotidianæ pro
Canonicis.*

Quarto capite proposita fuit quæstio de præbendis, & distributionibus Ecclesiarum Cathedralium, aut Collegiarum, in quibus Canonici sunt, vel Capitulum habetur: equidem Canonici olim una omnes communi mensa, ac sumptu ad instar Monachorum Regularium victitabant, vel seorsim, aut in pecuniis, aut in annona unicuique singulis diebus necessaria distribuebantur, cum autem hæc distributio fieret absoluto divino ministerio, cui omnes horis per Canones præceptis interesse jubebantur, hinc horæ ejusmodi precibus præstitutæ appellabantur *Canonicales*: illi autem Ecclesiastici, qui sub præfatis horis Divina hæc officia persolvebant, *Canonici* appellabantur: Verum hæc pecuniarum, ac annonæ distributio exiguo tempore in usu erat, eique subrogabatur divisio reddituum, e quibus cuilibet Canonico sua assignabatur portio, quæ portiones postea *præbendæ* appellari consueverant: porro hæc distributiones fiebant eo tempore, quo Canonici divino intererant officio, inter

Sæcul. XVI. absentes enim nihil fuit distributum:
A.C. 1562. postquam vero Cathedralium, & Col-
 legiatarum Ecclesiarum proventus in
 præbendas fuerant divisæ, quilibet suam
 accipiebat portionem, etiamsi divino
 officio non interfuisset, unde Canonici
 in adimplenda muneris sui ratione ma-
 gis socordes reddebantur: igitur horum
 negligentiae remedium opponere, Pa-
 tres erant solliciti. Ceterum distribu-
 tiones quotidianas dandi consuetudo
 adhucdum in quibusdam Ecclesiis re-
 tinebatur: in quibusdam vero locis
 adeo erant tenues, ut earum spes Ca-
 nonicos ad hoc, ut divinis officiis assiduo
 interessent, parum alliceret: ea-
 propter de augendis ejusmodi distribu-
 tionibus agebatur, ut frequentior esset
 ad Dei cultum accessus, quinimo ho-
 rum, qui Divino officio non assistebant,
 negligentiae haud efficacius occurri posse
 credebatur, nisi quædam præbendarum
 portio illis adempta in ceteros præsen-
 tes distribueretur, simulque hac pro-
 ventuum privatione ad divina officia
 assiduo frequentanda attraherentur.
 Verum alii censebant, potius integram
 aliquam præbendarum partem in distri-
 butiones esse convertendam. Ex reli-
 quis Lucas Byzantius Catharæ in Scla-
 vonia Episcopus, Vir pius, sed inops,
 ex adverso sic inquebat. „Canonici cen-
 cen-

„censuris, atque adempta parte reddituum, Sæcul. XVI.
 „imo & privatione omnium fructuum, A. C. 1562.
 „& ipsarum præbendarum cogantur po-
 „tius ad officium, forma tamen primi-
 „tus instituta non immutetur: cum enim
 „omnes istiusmodi institutiones sint te-
 „stamentariæ, ultimas autem fidelium
 „voluntates violari, aut mutari sit ne-
 „fas, hinc nihil in his non modo melio-
 „ris boni obtentu, sed ne vere in me-
 „lius quidem innovetur, cum injusti-
 „tiam sapiat in alienam rem ideo ma-
 „num injicere, quia ille non optimum
 „in modum re sua utitur: illud vero in
 „primis cavendum est, ne tunc, dum
 „uni malo quæritur remedium, alteri
 „graviori janua aperiatur, atque e ne-
 „gligentibus evadant simoniaci, cum
 „in comperto sit, omnem functionem spi-
 „ritualem, quæ spe præmii exercetur,
 „esse simoniam.,, Verum his rationi-
 „bus altera ex parte respondebatur, quod
 „penes Concilium sit ultimarum volun-
 „tatum mutatio, ac de divinis officiis,
 „lucris, aut mercedis specialis spe obeun-
 „dis distinguatur, an lucrum, aut præ-
 „mium, quod expectatur, causa sit prin-
 „cipaliter movens, an vero tantum im-
 „pellens: cum non peccetur a Canoni-
 „cis stata Sacrorum tempora potissimum
 „observantibus, ut Deum religiose co-
 „lant, quamvis secundario id fiat ad con-
 „sequen-

Sæcul. XVI
A.C. 1562.

sequendas distributiones. Alii ad hæc vicissim replicabant: „non suadet ratio, „quod Synodo plus juris in bona de- „functorum, quam in viventium com- „petat: porro nemo audit adeo teme- „rarius, ut vivorum opes sibi arroget: „insuper doctrina, quæ Deo sub emo- „lumentis spe secundo servare dicitur „licitum, non est adeo certa, & indu- „bitata, prout tamen sibi quidam ima- „ginantur: si vero ita se res haberet, „certe causa ea nunquam secundaria „dici posset, sed primaria potius, quæ „ita impellit ad operandum, ut sine ea „nulla operatio sequeretur.„ Hæc opi- „nio a Patribus ibidem congregatis mi- „nus benevolis excipiebatur auribus, qua- „propter prævaluit sententia eorum, qui „saltem unam cujuslibet præbendæ por- „tionem in distributiones converti pete- „bant, ut hac ratione quivis, quantum „ferri poterit, ad Divinum officium per- „moveretur, quam in rem postea in Ses- „sione vigesima prima decretum fuit „conditum.

Discussis hisce tribus articulis ex „qualibet Natione Patres, qui decretis „desuper conficiendis suam impenderent „operam, nominabantur, & Legati reli- „quorum sex articulorum examen ad alias „rejiciebant Congregationes, utrumque „vero articulum de clandestino Matri- „monio

monio reservandum censebant ad tem-
pus, quo aliunde de Matrimonii Sacra-
mento ageretur: porro hac de re interea
negotium dabatur secundi Ordinis The-
logis, seu illis, quibus in generalibus
Conventibus nullum suffragii jus com-
petebat: interim potissimum articulus
de residentia sollicitudinem Patrum di-
sidentiam habebat, quæ tamen contro-
versia ad sequentem remittebatur Con-
gregationem.

§. LXXVIII.

Venetæ Reipublicæ Oratores Tridentum delati.

Pridie ad hanc Congregationem die
decima nona Aprilis duo Venetæ
Reipublicæ Oratores Nicolaus de Ponte
& Matthæus Dandolus Tridentum ve-
nerant, quibus nonaginta quatuor Præ-
lati obviam ibant: porro illi equo vecti
urbem ingrediebantur eo ordine, ut
primi Oratoris latera stiparent Patriarcha
Jerosolymitanus, atque Episcopus Sal-
manticensis, alterum vero utrinque
comitarentur duo Patriarchæ Aquilejen-
sis, & Venetus. Denique ad Concilium
in generali conventu die vigesima quinta
Aprilis habito admittebantur, quæ dies
Divo Marco hujus Reipublicæ Patrono
sacra studiose feligebatur, ut eorum
receptio augustior fieret: insuper id
 fiebat

Sæcul. XVI.
A.C. 1562.

*Pall. c. 5.
um. 7.
Labb. Col-
lect. Conc.
tom. 14.
p. 1157.
es /eq.*